

การเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคม
ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
Self-Esteem and Social Adaptation of Undergraduate Students
at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus

พีระภัทร ตามประดิษฐ์ Peerapat Tampradit
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, วิทยาเขตกำแพงแสน
Kasetsart university, Kampaengsaen Campus
Corresponding author, e-mail: peerapat.ta@ku.th

Received September 7, 2024; Revised September 28, 2024; Accepted: September 30, 2024

บทคัดย่อ

วิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการปรับตัวในสังคม และการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน 2) เปรียบเทียบการปรับตัวในสังคมของนิสิต ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยข้อมูลทั่วไป และ 3) ศึกษาปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน กลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 428 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย โดยมีค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม การปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อยู่ในระดับมาก และพบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อยู่ในระดับมาก สำหรับผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคมด้านการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยภูมิภาคนา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ในภาพรวม และด้านอารมณ์แต่ละบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อ การปรับตัวในสังคม โดยภาพรวม และราย

ด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การปรับตัวในสังคม; การเห็นคุณค่าในตนเอง; นิสิตปริญญาตรี

Abstract

The purposes of this research were to study social adaptation and self-esteem of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus. To compare social adaptation of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus distinguish by the general factors, and to study self-esteem influence social adaptation of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus. The sampling was 428 students who were undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus. The statistics used for analyse the data were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA and multiple linear regression. The statistical level of significance was set at 0.05. The result of the research revealed that overall, of the social adaptation of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus was at a high level and also found that the self-esteem of undergraduate students at Kasetsart University, Kampaengsaen Campus was at a high level. The results of hypothesis testing revealed that the factor of differences of faculty affected on social adaptation significantly at the level of 0.05. The differences of college years and learning achievement, these two factors affected significantly on social adaptation in term of learning aspects at the level of 0.05. Moreover, the differences of domicile factor affected on social adaptation in overall and affected on emotion aspects with significant at 0.05. For self-esteem factor in terms of general self-esteem and family aspects had influenced social adaptation on learning aspects with significant statistical at the level of 0.05. Furthermore, for self-esteem factor on general self-esteem, social and family aspects had influenced significantly on social adaptation in overall and in each aspect which are educational, social, emotional and participation of university activities at 0.05.

Keywords: Social Adaptation; Self-Esteem; Undergraduate Students

บทนำ

ท่ามกลางสถานการณ์ของสังคมไทยในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งได้รับผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตของคนในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปเกิดการแข่งขันทั้งทางด้านการทำงาน และการเรียนการศึกษาเพื่อความเจริญก้าวหน้าของชีวิต จะเห็นได้ว่าการศึกษาที่เป็นอยู่เน้นที่

เนื้อหาวิชาการมากกว่าตัวผู้เรียนไม่สอดคล้องกับวิถีชีวิตและสังคมก่อให้เกิดความทุกข์แก่ผู้เรียน เพราะเรียนยาก ไม่สนุก รู้สึกน่าเบื่อ ทำให้ผู้เรียนรู้สึกเกลียดคร้าน การปรับตัวของนิสิตในสังคมจึงเป็นเรื่องสำคัญ เพราะการที่บุคคลจะอยู่ในสังคมได้นั้นต้องเรียนรู้ในการปรับสภาพทางจิตใจ ทางกาย และไม่ว่าจะมีบทบาทใดหน้าที่ใดก็ตามจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสังคม ประกอบกับการดำรงชีวิตในสังคมปัจจุบันเมื่อต้องการมุ่งสู่ความสำเร็จในชีวิตจะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญคือการมีสุขภาพจิตที่ดี จิตใจเข้มแข็ง กล้าตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เข้ามา ซึ่งการที่บุคคลจะสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้จะต้องสามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคมนั้นๆ ได้เป็นอย่างดี (เฉลิมวิทย์ ฉิมตระกูล, 2559) ดังนั้น ทักษะการปรับตัวในสังคมจึงเป็นสิ่งที่ควรส่งเสริมให้นิสิตได้ฝึกฝนเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการปรับตัวและแก้ปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้การดำรงชีวิตในสังคมเป็นไปได้อย่างดี และในทางตรงกันข้ามหากนิสิตขาดทักษะการปรับตัวในสังคมก็จะมีความรู้สึกต่อต้านสังคมและอาจแสดงพฤติกรรมเบี่ยงเบน เช่น พฤติกรรมรุนแรงนำไปสู่การก่ออาชญากรรมได้ในที่สุด

นอกจากทักษะการปรับตัวในสังคมแล้ว การเห็นคุณค่าในตนเองก็นับเป็นสิ่งสำคัญที่นิสิตควรได้รับการส่งเสริมไปพร้อมกันด้วยเพราะการเห็นคุณค่าในตนเองและการปรับตัวในสังคมมีความสำคัญยิ่งที่ให้นิสิตรู้ตัวตนเองมีคุณค่านำไปสู่ความเชื่อมั่นในตนเอง คิดแก้ปัญหาในทางบวก ยอมรับข้อดี และข้อเสียของตนเองและให้โอกาสกับตนเองในการเริ่มต้นใหม่ (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา, 2562) ถ้านิสิตเห็นคุณค่าในตนเองที่ดีแล้วก็สามารถต่อสู้กับปัญหา ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ในชีวิตได้สามารถยอมรับสถานการณ์ที่ทำให้ตนเองรู้สึกผิดหวังและท้อแท้ใจด้วยความเชื่อมั่นในตนเอง สิ่งเหล่านี้เปรียบเสมือนพลังพื้นฐานสำคัญที่จะช่วยให้นิสิตมีกำลังใจ กำลังกาย มีความรู้สึกลึกซึ้งภูมิใจในตนเอง ซึ่งสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการปรับตัวในสังคมไปในทางที่ดี มีความเข้มแข็งทางจิตใจและสามารถช่วยเหลือตนเองรวมถึงบุคคลรอบข้างได้อีกด้วย ดังนั้น ถ้านิสิตปริญญาดริ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เกิดการเห็นคุณค่าในตนเองก็จะนำไปสู่ทักษะการปรับตัวในสังคม ที่สามารถสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี เกิดพลังในการเรียนและส่งเสริมให้เกิดการทำกิจกรรมที่มีความสร้างสรรค์ และมีความพร้อมต่อการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อการประสบความสำเร็จในการศึกษาและการใช้ชีวิตในสังคมต่อไป และทางตรงกันข้ามหากนิสิตเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ก็จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกให้เห็นว่าขัดแย้งต่อสังคม เช่น การไม่ทำตามกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย ขัดแย้งคำสั่งของผู้ปกครองและอาจารย์ เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ จนอาจทำให้นิสิตเกิดภาวะการรับรู้ที่เบี่ยงเบนไปจากความเป็นจริง รู้สึกว่าตนเองมีปมด้อย อ่อนแอ เก็บตัว ไม่ชอบแสดงออก หวั่นไหวต่อคำวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งมีผลต่อการเผชิญกับปัญหาแบบไม่มีประสิทธิภาพ เป็นต้น

ในการป้องกันปัญหาต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับนิสิตปริญญาดริ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จึงควรมุ่งส่งเสริมให้เรียนรู้ถึงพลังความสามารถที่มีอยู่ในตนเองหรือศักยภาพของตนให้น่าออกมาใช้มากที่สุด จะสามารถช่วยให้จัดการกับปัญหาชีวิต ตลอดจนการปรับตัวอยู่ในสังคมและมีจิตสำนึกมีความรับผิดชอบโดยทำประโยชน์ต่อส่วนรวม (วาริ ชมชื่น, 2560) และพัฒนาให้ผู้เรียนมีจิตใจจะสงบเยือกเย็น มีความสมดุลทางอารมณ์ และพร้อมที่จะทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นพลังด้านบวก (เจือจันทร์ วังทะพันธ์, 2563)

จากที่กล่าวมาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะ การปรับตัวในสังคมของนิสิต และเพื่อนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการสร้างเสริมความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง และเพื่อให้นิสิตสามารถปรับตัวในสังคม หน้าที่ การเรียน การงานได้เป็นอย่างดี และเป็นแนวทางให้อาจารย์หรือบุคลากรที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับนิสิตได้ทราบถึงปัจจัยที่สามารถช่วยให้นิสิตเกิดการเห็นคุณค่าในตนเองที่สูงขึ้น และมีความสามารถในการปรับตัวในสังคมที่ดี

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
2. เพื่อศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
3. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยข้อมูลทั่วไป
4. เพื่อศึกษาปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยายหรือวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และนำข้อมูลที่ได้มาทำการประมวลผลข้อมูลและใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดของวิธีการวิจัยที่สำคัญดังประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 13,357 คน ประกอบด้วย นิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 3,228 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 3,275 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 3,530 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 3,324 คน (อ้างอิงข้อมูลกองบริหารการศึกษาลำนักงานวิทยาเขตกำแพงแสน ณ กรกฎาคม 2565)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ข้อมูลจากการใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยทฤษฎี เอกสาร และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสรุปเพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาที่ต้องการวิจัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

- 2.1 วิธีการวิจัยค้นคว้าจากเอกสาร (Documentary Research) โดยทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย โดยการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับความกังวล รวมถึงแนวคิดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง และเอกสารอื่นๆ จากตำรา และผลงานวิจัยต่างๆ

- 2.2 วิธีแบบสำรวจ (Survey Research) เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย เพื่อตอบคำถามของสมมติฐาน การศึกษาโดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นิสิตปริญญาตรี

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยโดยการแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นคำถามเกี่ยวกับ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) และภูมิภูลำเนา โดยใช้คำถามแบบกำหนดคำตอบ ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป 2) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม และ 3) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scale) ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การปรับตัวด้านการเรียน 2) การปรับตัวด้านสังคม 3) การปรับตัวด้านอารมณ์ และ 4) การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ท (Likert Scale) และส่วนที่ 4 แบบสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมที่เป็นแนวทางในการสร้างเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองเพื่อให้ นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

3. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ 1. ผู้วิจัยตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อความว่าตรงตามจุดมุ่งหมายของการศึกษาวิจัยครั้งนี้หรือไม่ และพิจารณาความเข้าใจเกี่ยวกับภาษาของข้อคำถาม 2. การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (try out) กับนิสิตปริญญาตรีที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจริง แต่ไม่ซ้ำกับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน หลังจากนั้นนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient; α) (Cronbach, Lee Joseph, 1990) ซึ่งการประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟา โดยเกณฑ์ยอมรับความเชื่อมั่นของแบบสอบถามต้องได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาอยู่ที่ 0.75 ขึ้นไป จึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์ สำหรับเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2544) ทั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตปริญญาตรี ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน ผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.903 ถือว่าแบบสอบถามฉบับนี้ผ่านเกณฑ์การทดสอบ หมายความว่า แบบสอบถามฉบับนี้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจริงได้

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทางสถิติ โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติไว้ดังต่อไปนี้

4.1 ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายข้อมูลข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ชั้นปีที่ศึกษา คณะที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) และภูมิภูลำเนา

4.2 ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต

กำแพงแสน ทั้ง 3 ด้านประกอบด้วย 1) การเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป 2) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านสังคม และ 3) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว

4.3 ใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายข้อมูลการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ทั้ง 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) การปรับตัวด้านการเรียน 2) การปรับตัวด้านสังคม 3) การปรับตัวด้านอารมณ์ และ 4) การปรับตัวด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

4.4 ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t-test) ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 ตัวแปร ใช้เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยข้อมูลทั่วไป คือ เพศ และภูมิลำเนา

4.5 ใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 ตัวแปร ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยข้อมูลทั่วไป คือ ชั้นปีที่ศึกษาคณะที่ศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของ Fisher's Least – Significant Difference (LSD)

4.6 ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Multiple Regression Analysis) ในการวิเคราะห์ความมีอิทธิพลของตัวแปรอิสระคือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว กับตัวแปรตามคือ การปรับตัวในสังคม ประกอบด้วย ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้ 1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พร้อมบอกวัตถุประสงค์ของการวิจัยแก่กลุ่มตัวอย่างได้รับทราบเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการกรอกแบบสอบถาม 2. เลือกแจกแบบสอบถามด้วยการใช้บริการออนไลน์ผ่าน Google Form แก่กลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (Convenience Sampling) พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อขอความอนุเคราะห์ให้กลุ่มตัวอย่างช่วยตอบแบบสอบถามดังกล่าว 3. รวบรวมแบบสอบถามที่ได้คำตอบแล้วทั้งหมดแล้วตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลเพื่อคัดเลือกรูปแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนออก และ 4. นำแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้รับคืนมาไปลงคะแนนเพื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติสำเร็จรูป และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์แสดงผลข้อมูลต่อไป

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสนมีการปรับตัวในสังคม ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.163, S.D. = 0.525) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.124, S.D. = 0.549) ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.254, S.D. = 0.561) ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.174, S.D. = 0.610) ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.100, S.D. = 0.757) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ ข้อมูลการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวม

การปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเรียน	4.124	0.549	มาก
ด้านสังคม	4.254	0.561	มาก
ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล	4.174	0.610	มาก
ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย	4.100	0.757	มาก
โดยภาพรวม	4.163	0.525	มาก

2. จากการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.979, S.D. = 0.604) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.908, S.D. = 0.632) ด้านทางสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.732, S.D. = 0.738) ด้านครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.297, S.D. = 0.686) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน โดยภาพรวม

การเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป	3.908	0.632	มาก
ด้านทางสังคม	3.732	0.738	มาก
ด้านครอบครัว	4.297	0.686	มาก
โดยภาพรวม	3.979	0.604	มาก

3. จากการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ปัจจัยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะ ที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยภูมิภานา

แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ในภาพรวม และ ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4. จากการศึกษาวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 พบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป และ ด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อ การปรับตัวในสังคม โดยภาพรวม และรายด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ดังตารางที่ 4.1-4.5

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน

การเห็นคุณค่าในตนเอง	b	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	1.677	.138		12.112	0.000		
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป (X_1)	0.477	0.056	0.549	8.469	0.000*	0.301	3.318
ด้านทางสังคม (X_2)	0.050	0.048	0.067	1.042	0.298	0.308	3.250
ด้านครอบครัว (X_3)	0.093	0.036	0.116	2.578	0.010*	0.627	1.594

R = 0.681, R^2 = 0.463, Adj. R^2 = 0.460, SEE = 0.404, F = 122.016, Sig. = <0.001, Durbin-Watson = 2.030

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม

การเห็นคุณค่าในตนเอง	b	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	1.683	0.133		12.627	0.000		
ด้านการเห็นคุณค่าใน ตนเองโดยทั่วไป (X_1)	0.350	0.054	0.395	6.465	0.000*	0.301	3.318
ด้านทางสังคม (X_2)	0.214	0.046	0.282	4.662	0.000*	0.308	3.250
ด้านครอบครัว (X_3)	0.094	0.035	0.115	2.704	0.007*	0.627	1.594

R = 0.723, R² = 0.523, Adj.R² = 0.519, SEE = 0.389, F = 154.858, Sig. = <0.001,
Durbin-Watson = 2.075

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล

การเห็นคุณค่าในตนเอง	b	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	1.223	0.141		8.700	0.000		
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป (X_1)	0.459	0.057	0.476	8.041	0.000*	0.301	3.318
ด้านทางสังคม (X_2)	0.157	0.048	0.190	3.247	0.001*	0.308	3.250
ด้านครอบครัว (X_3)	0.132	0.036	0.149	3.630	0.000*	0.627	1.594
R = 0.743, R^2 = 0.551, Adj. R^2 = 0.548, SEE = 0.410, F = 173.724, Sig. = <0.001, Durbin-Watson = 1.998							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย

การเห็นคุณค่าในตนเอง	b	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	0.703	0.187		3.765	0.000		
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป (X_1)	0.393	0.076	0.328	5.178	0.000*	0.301	3.318
ด้านทางสังคม (X_2)	0.296	0.064	0.289	4.604	0.000*	0.308	3.250
ด้านครอบครัว (X_3)	0.176	0.048	0.159	3.631	0.000*	0.627	1.594
R = 0.698, R^2 = 0.487, Adj. R^2 = 0.486, SEE = 0.544, F = 134.235, Sig. = <0.001, Durbin-Watson = 2.112							

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการวิเคราะห์การเห็นคุณค่าในตนเอง ประกอบด้วย ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม โดยภาพรวม

การเห็นคุณค่าในตนเอง	b	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
Constant	1.322	0.099		13.358	0.000		
ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป (X_1)	0.420	0.040	0.506	10.439	0.000*	0.301	3.318
ด้านทางสังคม (X_2)	0.179	0.034	0.252	5.260	0.000*	0.308	3.250
ด้านครอบครัว (X_3)	0.124	0.026	0.162	4.816	0.000*	0.627	1.594

$R = 0.837$, $R^2 = 0.700$, $\text{Adj.}R^2 = 0.698$, $\text{SEE} = 0.288$, $F = 329.480$, $\text{Sig.} = <0.001$, $\text{Durbin-Watson} = 2.091$

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยในเรื่อง “การเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน” ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ปีการศึกษา 2565 จำนวน 428 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 72.43) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 (ร้อยละ 26.40) ศึกษาอยู่คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ (ร้อยละ 24.07) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) 3.01 - 3.50 (ร้อยละ 43.22) และพบว่า ส่วนใหญ่นิสิตมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด (ร้อยละ 58.41) ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อวิจารณ์เกี่ยวกับผลการศึกษาดังนี้

ข้อวิจารณ์เกี่ยวกับระดับการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า โดยภาพรวม นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีการปรับตัวในสังคมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.163$, $S.D. = 0.525$) ซึ่งอธิบายได้ว่า นิสิตมีความพยายามในการปรับตัวให้เข้ากับสังคม โดยจะให้ความร่วมมือกับเพื่อนในการทำงานและทำกิจกรรมที่ทางคณะจัดขึ้นร่วมกันเพื่อจะได้รู้จักเพื่อนใหม่ๆ และมักจะกล่าวคำขอโทษทุกครั้งเมื่อตนเองทำผิดเมื่อไม่ได้ตั้งใจ แต่อย่างไรก็ดีก็พบว่า นิสิตบางคนประสบปัญหาในการปรับตัวในสังคม เช่น ขาดความมั่นใจในตนเอง มีความคับข้องใจ และรู้สึกกดดัน อาจเนื่องมาจากการไม่ได้รับความสนใจจากเพื่อนจึงเกิดความรู้สึกเบื่อ และอาจได้รับความกดดันจากการเรียนในวิชาที่ตนเองไม่ถนัดและไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน แต่นิสิตก็พยายามปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ตนเองปรับตัวกับสภาพแวดล้อมได้ จากผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา ที่ศึกษาเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง กับการปรับตัวในสังคมของนิสิต คณะเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีการปรับตัวในสังคมในระดับดีถึงดีมาก (ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา, 2549) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐพงศ์ เป็นลาภ ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบางโฉลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่พบว่า โดยรวม คนพิการมี

การปรับตัวทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกายอยู่ในระดับสูง (ณัฐพงศ์ เป็นลาภ, 2562) และมีความสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ที่พบว่า โดยรวม นักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีการปรับตัวในสังคมอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในแต่ละด้านมีดังนี้

ด้านการเรียน พบว่า นิสิตมีความกังวล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.124$, S.D. = 0.549) โดยนิสิตจะส่งงานที่อาจารย์มอบหมายตรงตามกำหนดเวลา และตั้งใจเรียนในขณะที่อาจารย์สอน แต่อย่างไรก็ดี เมื่อนิสิตมีข้อสงสัยในการเรียนมักจะไม่กล้าที่จะสอบถามอาจารย์ในชั้นเรียน อาจเนื่องมาจากนิสิตรู้สึกกลัวๆ กลัวๆ จึงไม่กล้า ยกมือถามอาจารย์ เพราะกลัวว่าอาจารย์จะมองว่าไม่ตั้งใจฟังในขณะที่อาจารย์ได้อธิบายไปแล้ว ซึ่งทำให้นิสิตรู้สึกกดดัน และเบื่อกว่าในการเรียนวิชานี้ (อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี, 2564) โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนิรมล สุวรรณโคตร ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน อยู่ในระดับมาก (นิรมล สุวรรณโคตร, 2553)

ด้านสังคม พบว่า นิสิตมีการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.254$, S.D. = 0.561) โดยนิสิตจะให้ความร่วมมือและร่วมแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งการทำงานกลุ่มและการร่วมทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยด้วยความเต็มใจและรู้สึกยินดีที่ได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนใหม่ๆ ซึ่งผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี ที่ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร” ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีการปรับตัวด้านสังคมอยู่ในระดับดี (อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี, 2564)

ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล พบว่า นิสิตมีการปรับตัวในสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.174$, S.D. = 0.610) โดยนิสิตจะกล่าวคำขอโทษทันที เมื่อรู้ตัวว่าตนเองกระทำผิดต่อผู้อื่น โดยไม่ได้ตั้งใจ และจะยอมรับคำกล่าวตักเตือนด้วยความหวังดีจากอาจารย์ แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีนิสิตบางคนที่มีมักจะเปรียบเทียบตนเองกับเพื่อนๆ อาจเป็นเพราะนิสิตรู้สึกว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่นเพื่อต้องการพัฒนาตนเอง ซึ่งผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนันธิขา บุญละเอียด ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนิสิตระดับ ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา มีการปรับตัวในสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล อยู่ในระดับมาก (นันธิขา บุญละเอียด, 2554) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของธนศ แม้นอินทร์ ศึกษาเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ที่พบว่า การปรับตัวด้านอารมณ์อยู่ในระดับมาก (ธนศ แม้นอินทร์, 2564)

ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตมีการปรับตัวในสังคมด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.100$, S.D. = 0.757) โดยนิสิตมองว่าการได้เข้าร่วมกิจกรรมที่ทางมหาวิทยาลัยจัดขึ้น จะทำให้ได้พบเจอกับเพื่อนๆ และได้รู้จักกับเพื่อนใหม่ๆ รวมถึง

ได้สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ นอกห้องเรียน แต่อย่างไรก็ดีพบว่า มีนิสิตบางกลุ่มที่ใช้เวลาว่างไปทำงานอย่างอื่น ๆ จึงไม่ค่อยได้ร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย เช่น ต้องทำงานล่วงเวลา การอ่านหนังสือ ทบทวน การทำงานที่อาจารย์มอบหมาย เป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร ที่พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร มีการปรับตัวในสังคม ด้านกิจกรรม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนันทิตา บุญละเอียด ที่ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีการปรับตัวในสังคม ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อยู่ในระดับมาก (นันทิตา บุญละเอียด, 2554)

ข้อวิจารณ์ เกี่ยวกับ ระดับ การเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า โดยภาพรวม นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน การเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.979$, S.D. = 0.604) ซึ่งอธิบายได้ว่า นิสิตส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับครอบครัวเป็นลำดับแรก โดยนิสิตจะรู้สึกภูมิใจ เมื่อบรรลุผลสำเร็จในการเรียน และรู้สึกดีที่ตนเองได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนโดยเฉพาะกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม จากผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวันประทุมสุวรรณ ที่ศึกษาเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเอง ความแข็งแกร่งของจิตใจ กับการดูแลตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 2) กรุงเทพมหานคร ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี 2) มีการเห็นคุณค่าในตนเอง อยู่ในระดับสูง (วันประทุมสุวรรณ, 2564) และสอดคล้องกับผลการศึกษาของอัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี ที่ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาระดับการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในแต่ละด้านมีดังนี้

ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป พบว่า นิสิตมีการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.908$, S.D. = 0.632) โดยนิสิตจะรู้สึกภาคภูมิใจเมื่อได้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้บรรลุผลสำเร็จด้วยตัวเอง แต่ก็พบว่านิสิตบางคนที่มีมักจะเปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่น ทั้งนี้ ก็เพื่อต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นและพยายามที่จะทำสิ่งต่างๆ ให้ออกมาดีได้พอๆ กับที่เพื่อนทำ (อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี, 2564) โดยผลการศึกษาที่พบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี ที่ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร ที่พบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร มีการเห็นคุณค่าในตนเองในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการศึกษาของอภิวัดน์ แก่นจาปา ศึกษาเรื่อง การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคตะวันออก ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคตะวันออก ด้านความสามารถทั่วไป อยู่ในระดับมาก (อภิวัดน์ แก่นจาปา, 2560)

ด้านสังคม พบว่า นิสิตมีการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านทางสังคม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.528$, S.D. = 1.052) โดยนิสิตส่วนใหญ่จะให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมในมหาวิทยาลัยร่วมกันเพื่อน

และรู้สึกชอบที่ได้ร่วมแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมกับเพื่อน เพราะรู้สึกว่ามีกำลังใจและแรงสนับสนุนจากเพื่อนในการทำกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ โดยผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา ที่ศึกษาเรื่องการเห็นคุณค่าในตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง กับการปรับตัวในสังคมของนิสิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่พบว่า นิสิตคณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การเห็นคุณค่าในตนเองทางสังคมในระดับมาก (ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา, 2549)

ด้านครอบครัว พบว่า นิสิตมีการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านครอบครัว ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.297, S.D. = 0.686) โดยนิสิตส่วนใหญ่จะตัดสินใจเลือกทำในสิ่งที่ได้อย่างมีเหตุผล เพื่อครอบครัวของตนเอง เพราะเข้าใจว่าครอบครัวจะสนับสนุนการตัดสินใจของนิสิตทุกครั้ง โดยผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐพงศ์ เป็นลาภ ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคณิกาการทางทะเลื่อนไหวหรือทางร่างกาย: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่พบว่า ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านสัมพันธภาพในครอบครัว อยู่ในระดับสูง (ณัฐพงศ์ เป็นลาภ, 2562)

ข้อวิจารณ์เกี่ยวกับการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จำแนกตามปัจจัยข้อมูลทั่วไป พบว่า ปัจจัยคณะที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยภูมิลำเนา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ในภาพรวม และด้านอารมณ์แต่ละบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ นิสิตที่มีความแตกต่างด้านคณะที่ศึกษา ต่างก็มีความพยายามที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมและสภาพแวดล้อมภายในมหาวิทยาลัยไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านความต้องการหรือด้านอารมณ์ให้เหมาะกับสภาพแวดล้อมที่นิสิตนั้นเรียนอยู่ในขณะที่นิสิตที่มีชั้นปีที่ศึกษาแตกต่างกัน ต่างก็ต้องปรับตัวเองในการเรียน เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 อาจต้องปรับตัว เข้าสู่ระบบการเรียนในระดับมหาวิทยาลัย ส่วนนิสิตชั้นปีอื่นๆ ต้องทำความเข้าใจ บทเรียนรายวิชาต่างๆ และพยายามจดคำบรรยายที่อาจารย์สอนให้ทัน และนิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน ต่างก็ต้องปรับตัวในสังคมให้เข้ากับเพื่อนนิสิตคนอื่นๆ เพื่อเรียนรู้ซึ่งกันและกันและสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนๆ ต่างภูมิลำเนา ซึ่งผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธเนศ แม้นอินทร์ ที่ศึกษาเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา ที่พบว่า นักศึกษาที่สังกัดคณะแตกต่างกัน มีการปรับตัวแตกต่างกัน (ธเนศ แม้นอินทร์, 2564)

ข้อวิจารณ์เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองมีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคมของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน พบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม โดยภาพรวม และรายด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของ

มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยอื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง อาจเป็นเพราะ ถ้า นิติมีการเห็นคุณค่าในตนเองที่ดี เช่น การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมร่วมกับเพื่อนๆ การได้อยู่กับพ่อแม่พี่น้องอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา การทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จและรู้สึกภูมิใจที่ได้ลงมือทำสิ่งต่างๆ แล้วประสบผลสำเร็จ ก็จะทำให้ นักศึกษามีผลการเรียนที่ดี ซึ่งผลการศึกษาที่ค้นพบมีความสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศณี ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่พบว่า การเห็นคุณค่าในตนเองมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปรับตัวในสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (อัจฉราวรรณ จันทรเพ็ญศรี, 2564) สอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐพงศ์ เป็นลาภ ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคณพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบางโกล้ง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ที่พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคณพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ณัฐพงศ์ เป็นลาภ, 2562)

องค์ความรู้ใหม่

ปัจจัยข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะที่ศึกษา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคม ด้านสังคม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยชั้นปีที่ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคมด้านการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยภูมิสำเนา แตกต่างกัน ส่งผลต่อการปรับตัวในสังคมในภาพรวม และด้านอารมณ์แต่ละบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคมด้านการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และพบว่า ปัจจัยการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการเห็นคุณค่าในตนเองโดยทั่วไป ด้านทางสังคม และด้านครอบครัว มีอิทธิพลต่อการปรับตัวในสังคม โดยภาพรวม และรายด้านคือ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านอารมณ์แต่ละบุคคล และด้านการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

บทสรุป

นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 310 คน (ร้อยละ 72.43) ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 113 คน (ร้อยละ 26.40) ศึกษาอยู่คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ จำนวน 103 คน (ร้อยละ 24.07) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) 3.01 - 3.50 จำนวน 185 คน (ร้อยละ 43.22) พบว่า นิสิตส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด จำนวน 250 คน (ร้อยละ 58.41) พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีการปรับตัวในสังคม ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.163, S.D. = 0.525) และพบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน มีการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 3.979, S.D. = 0.604)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมให้นิสิตรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ เช่น การอ่านหนังสือทบทวน การทำงานที่อาจารย์มอบหมาย การทำกิจกรรมต่างๆ ของมหาวิทยาลัยร่วมกับเพื่อนๆ และส่งเสริมให้นิสิตรู้จักการใช้เหตุผลตัดสินใจทำสิ่งต่างๆ ด้วยความละเอียดรอบคอบ เป็นต้น

1.2 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรจัดให้มีศูนย์ให้คำปรึกษาแนะแนว โดยมีบทบาทในการให้คำปรึกษา แก่นิสิต เพื่อลดความเครียดในตนเองทั้งในเรื่องการฝึกงาน การสมัครงานหลังจบการศึกษา การทำวิจัยก่อนจบการศึกษา เป็นต้น เพื่อให้นิสิตรู้สึกผ่อนคลาย ซึ่งจะทำให้นิสิตหันมาให้ความสนใจกับการเรียนมากขึ้น

1.3 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) ต่ำให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการทบทวนบทเรียน ส่งเสริมให้มีการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อนๆ เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (เกรดเฉลี่ยสะสม) ต่ำเห็นคุณค่าของตนเองให้มากขึ้น

1.4 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมให้นิสิตรู้จักการปรับตัวด้านการเรียน คือ รู้จักการค้นคว้าเนื้อหาที่เรียนเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ ส่งเสริมให้รู้จักการปรับตัวด้านสังคม เช่น การร่วมทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนๆ ส่งเสริมให้รู้จักการปรับตัวด้านอารมณ์ เช่น รู้จักการใช้เหตุผลอย่างรอบคอบ และส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย เพื่อให้นิสิตใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

1.5 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรมีกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นิสิตมีการเห็นคุณค่าของตนเองโดยทั่วไป เช่น การให้นิสิตได้ลงมือทำสิ่งต่างๆ ให้สำเร็จด้วยตัวเอง

1.6 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมให้นิสิตเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านสังคม เช่น ส่งเสริมให้นิสิตรู้สึกสนุกสนานที่ได้ร่วมทำกิจกรรมของมหาวิทยาลัยร่วมกับเพื่อน มีการยอมรับซึ่งกันและกัน เป็นต้น

1.7 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ควรส่งเสริมให้นิสิตรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองด้านครอบครัว เช่น การส่งเสริมให้นิสิตได้ทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัว ซึ่งจะทำให้นิสิตมีความรู้สึกมั่นคงอบอุ่น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเสนอแนะให้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในสังคมและการเห็นคุณค่าในตนเองของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยอื่นๆ อันจะได้รับคำตอบที่ดีและเป็นประโยชน์ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- เจือจันทร์ วังทะพันธ์. (2563). การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้วยการปฏิบัติสมาธิของนักศึกษาครูสมาธิสถาบันพลังจิตตานุภาพ. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร*, 8(4): 1308-1321.
- เฉลิมวิทย์ ฉิมตระกูล. (2559). สมรรถนะหลักของผู้บริหารกิจการนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย. *ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*. มหาวิทยาลัยเซนต์.
- ณัฐพงศ์ เป็นลาภ. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย: ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลบางโหลง อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตะวัน ประทุมสุวรรณ. (2564). การเห็นคุณค่าในตนเอง ความแข็งแกร่งของจิตใจ กับการดูแลตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) 2 กรุงเทพมหานคร. *วารสารสมาคมนักวิจัย*, 26(1): 308-323.
- ธเนศ แม้นอินทร์. (2564). การปรับตัวของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 สถาบันเทคโนโลยีจิตรลดา. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยรัตนบัณฑิต*, 16(2): 75-91.
- นิรมล สุวรรณโคตร. (2553). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร. *ปริญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นันทิชา บุญละเอียด. (2554). การปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา. *ปริญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสถิติ*. คณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วารี ชมชื่น. (2560). การพัฒนาศักยภาพผู้เรียนด้วยทักษะการเรียนรู้ที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 1. *สถาบันวิจัยและพัฒนา*. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนา. (2562). *เสริมพลังการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์*. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- ศิริวรรณ ทวีวัฒนปรีชา. (2549). การเห็นคุณค่าในตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเอง กับการปรับตัวในสังคมของนิสิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. *วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขภาพจิต*. คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2544). *การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย*. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: บุญศิริ การพิมพ์.
- อัครวารรณ จันท์เพ็ญศรี. (2564). ความสัมพันธ์ระหว่างการเห็นคุณค่าในตนเองกับการปรับตัวในสังคมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*, 34(1): 88-102.
- อภิวัฒน์ แก่นจำปา. (2560). การเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนภาคตะวันออก. *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

Cronbach, Lee Joseph. (1990). *Essentials of Psychology Testing*. (5th ed). New York: Harper Collins.

